

Interpellation angående familjerådgivningen

Uppsala 2020-03-24

I dessa tider är det tydligare än någonsin hur viktiga familjer och civilsamhället är för att vi ska få allt att fungera. När familjer utsätts för större påfrestningar blir det också mer angeläget att arbeta för att säkerställa en av de viktigaste friskfaktorerna för barn, att behålla en god relation med båda föräldrarna / vårdnadshavarna. Kommunen skulle kunna göra mer för att förebygga negativa relationsbrott.

År 2016 lämnade Kristdemokraterna in en interpellation angående förändringarna inom familjerådgivningen. Då hade kommunen precis återtagit verksamheten i egen regi från en privat aktör, och på frågan om det återtagandet inneburit längre köer och sämre tillgänglighet blev svaret: ja. Trots detta gav det dåvarande rödgröna styret följande motivering till att fortsätta driva verksamheten i egen regi:

”Om människor, som vänder sig till familjerådgivningen, får beskedet att företagets avtal med kommunen inte tillåter fler samtalstimmar är det en situation som varken är bra för kommunen eller verksamhetens klienter. Familjerådgivningen i egen regi kommer att kunna erbjuda stöd på samma grunder under hela året. (...) När verksamheten drivs i egen regi ökar möjligheterna att säkerställa att personalen har rätt kompetens, samtidigt som vi följer upp och kvalitetssäkrar arbetet.”

Men fortfarande, fyra år senare, dras familjerådgivningen med väntetider på ungefär tre månader. Tillgängligheten har således inte blivit bättre, och Uppsalas familjer får fortfarande inte det stöd vi har konstaterat att de har rätt till. Man skulle till och med kunna kalla det politiska beslutet för ett misslyckande.

Nu talas också om att dra in familjerådgivningen som Uppsala erbjudit Östhammars och Tierps kommuner för att kunna säkerställa servicen för de egna medborgarna. Det är helt fel väg att gå. Så länge vi får betalt för att utföra en tjänst borde vi i så fall utöka utbudet så att vi även fortsättningsvis kan säkerställa servicen för både våra egna kommunmedborgare, som för andra kommuner som gärna delar Uppsala kommuns stordriftsfördelar i både det här sammanhanget och i andra.

Om det huvudsakliga problemet var att kommunen hade begränsat aktörens samtalstimmar, och därefter inte tilläts ta emot fler familjer trots att det fanns en kö, så hade ett ansvarsfullt

styre exempelvis kunnat överväga att utöka dem i avtalet istället för att återta verksamheten.

Mot bakgrund av ovanstående frågor jag Socialnämnden ordförande Eva Christiernin:

1. Hur lång väntetid är det i dagsläget till familjerådgivningen?
2. Är S L MP redo att ompröva beslutet att enbart erbjuda familjerådgivning i egen regi?
3. Hur kvalitetssäkrar kommunen familjerådgivningen i egen regi, och hur mäts kompetensen?
4. Kan vi även fortsättningsvis erbjuda grannkommuner att mot betalning ta del av Uppsala kommuns familjerådgivning?

Jonas Segersam (KD)